

"El món s'arregla fent homes realment lliures"

Dv, 22/03/2019 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

3er de Quaresma. Cicle C

Barcelona, 24 de març de 2019

El temps de Jesús estava molt estesa la idea, la convicció de què les desgràcies que els hi passen a la gent són càstigs de Déu.

El mateix si les desgràcies provenien de la maldat d'un polític cruel - cas de Pilat - que si es produïen per un fet casual - la caiguda de la torre de Siloè.

És la idea segons la qual les persones religioses haurien de tenir bona sort mentre que les altres - gent de mala fama - se les castiga.

Però Déu ni castiga als uns ni premia als altres. Els béns i els mals succeeixen en la vida perquè la vida, les persones, la societat són com són. Ni als èxits ni als fracassos els hi hem de buscar explicacions sobrenaturals.

Si ho féssim, Déu resultaria ser un capriciós, un injust i, fins i tot, esperpèntic.

El que Déu, de fet, vol és la conversió, és a dir: que canviem de mentalitat, que millorem en pensaments i en accions.

I, sobretot, que donem bons fruits.

És el que l'amo de la figuera esperava i no es va produir.

No penséssim pas que els oients d'aquesta paràbola tenien en el seu cap idees teològiques sobre la gràcia o la pastoral que ara tenen algunes persones enteses, o que es pensen que ho són.

Què és el més obvi?

El més obvi, clar i entenedor és que donar bon fruit vol dir "ser útil" o, amb altres paraules, que no passem per la vida ocupant inútilment un terreny com la figuera que no donava cap fruit.

Preguntem-nos:

Quins fruits donem, nosaltres, en el dia a dia del nostre viure?

Jesús va ser lliure - com hauríem de ser-ho nosaltres - i per tant, molest:

-molest als sacerdots del temple de Jerusalem

i

-molest també pels militars de Roma.

I això, per què?

Perquè el que va dir i va contagiar a la gent és el que més molesta al despotisme del poder, ja sigui el poder religiós, ja sigui al poder polític.

Es tracta del missatge de la pròpia responsabilitat davant del poder i això es tradueix en llibertat i en resistència davant la submissió.

El món no s'arregla traient un poder i posant-ne un altre.

El món s'arregla fent homes realment lliures.

Jesús parla de conversió

de canvi

de millora.

Però no hi ha conversió sense llibertat.

Aquell que segueix submís als poders d'aquest món no s'ha assabentat encara del més bàsic de l'Evangeli.

Ens n'hem assabentat, nosaltres?

Som realment lliures?